

DE STER.

Half-Maandelijksch Tijdschrift van de Heiligen
der laatste Dagen.

(OPGERICHT IN 1896.)

Zijt allen eensgezind. — 1 PETRUS 3 : 8.

En ik bid niet alleen voor dezen, maar ook voor degenen, die door hun woord in Mij gelooven zullen; opdat zij allen één zijn.

JOHANNES 17 : 20, 21.

De vrede Gods heersche in uwe harten, tot welken gij ook geroepen zijt in één lichaam.

COLOSSENSEN 3 : 15.

No. 21.

1 November 1906.

11de Jaargang.

EENE BESCHRIJVING DER NEPHIETEN UIT NIET-MORMOONSCHE BRON.

(FRAY BERNARDINO DE SAHAGÚN, LAS COSAS DE LA NUEVA ESPAÑA,
BOEK 10, KAP. 29).

Vervolg van blz. 308.

Zij aanbaden één eenigen Heere, dien zij als God vereerden, en wiens Hoogepriester denzelfden naam droeg. Laatstgenoemde was zeer godvruchtig en was den dienst zijns Gods zeer toegedaan. Daarom werd hij door het volk ook zeer geacht. Wat hij beval werd immer uitgevoerd, en somtijds gingen zijne onderdanen zelfs verder dan zijne bevelen strekten. Hij verklaarde hun dikwijls, dat er maar één God en Heere is, wiens naam Quetzalcoatl was, die geen ander offer van hen verlangde dan slangen en vlinders. Daar de bewoners van het Land van Overvloed zijne woorden geloofden, daar zij de dingen van den godsdienst evenzeer toegedaan waren als hij, en daar zij verder God vreesden, zoo weken zij nooit van zijne bevelen af."

Onder al de gegevens van den geschiedschrijver zijn deze misschien de allerbelangrijkste. In de eerste plaats toonen zij ons dat de Nephieten werkelijk een godsdienstig volk waren, dat zijne plichten in dit opzicht niet weinig ernstig opnam. Dan ontvangen wij echter ook een inzicht in hunne godsdienstige begrippen, bij de beschouwing waarvan eenvoudig blijkt, dat zij overeenstemmend zijn met de onze. Wij lezen daar, dat zij niet aan een algemeenen „hemel" (Zie *Ster* 15 Oct.) geloofden -- zooals heden de christenwereld -- maar aan eene verscheidenheid van hemelsche woningen. Indien wij meer bij bijzonderheden willen stilstaan,

zouden wij b.v. ook aantonen, dat zij dezelfde heerlijkheden hadden waaraan de Heiligen der laatste Dagen gelooven. Doch dit zou ons te ver voeren. Wanneer wij echter lezen, dat zij den „Grooten Heere” een „Groote Gade”, den „Tweevoudigen Vader” eene „Tweevoudige Moeder” toevoegden, moeten wij onwillekeurig aan de strophe denken, die luidt:

„Zijn daarboven enkel Vaders?

Neen, de rede zegt het klaar;

De natuur, zoo d' eeuwge waarheid,

Zegt: 'k heb ook een moeder daar!”

Verder vinden wij dat zij kinderen als eene gave Gods erkenden en er Hem als zulks om baden. Evenals de Heiligen der laatste Dagen beschouwden zij zé niet als een last, of als eene verantwoordelijkheid die men liefst ontwijkt, maar als een zegen die tot de vreugde van dit leven, alsook tot de gelukzaligheid in het hiernamaals bijdraagt, ja haar misschien eerst mogelijk maakt.

Bijzonder opmerkenswaard is de melding dat zij slechts éénen Heere hadden dien zij als God vereerden, wiens naam Quetzalcoatl was, en dat hij een hogepriester van denzelfden naam had, wiens bevelen door het volk zeer nauwkeurig in acht genomen werden. Als voornaamste trekken van den godsdienst van Quetzalcoatl is het Monotheïsme en het brengen van slangen en vlinders als eenige offerande te melden. De vraag dringt zich op: „Zouden wij hier werkelijk met beginselen van het Evangelie te doen hebben? Sommige dingen schijnen dat aan te duiden, andere bij het eerste gezicht niet. Het is in ieder geval de moeite waard, deze vraag grondelijker te onderzoeken.

Wij zullen ons dus wenden tot die gegevens, welke niet in overeenstemming met het Evangelie schijnen te zijn. Het is, zooals wij reeds gezegd hebben, wegens Sahagún's omstandigheden zeer goed mogelijk dat zijne gegevens niet alle nauwkeurig waren, of dat zij die hem die dingen hadden medegedeeld, zich vergist hadden. Daar het aanteekeningen van mondelinge berichten waren, dus uit het geheugen, konden vergissingen gemakkelijk ingeslopen zijn, en zelfs in dat geval zouden wij ons moeten verwonderen dat er nog altijd zulk een groot aantal juiste gegevens kan samengebracht worden. Doch wij behoeven dezen uitweg in 't geheel niet te baat te nemen, want bij nader onderzoek blijkt dat deze merkwaardige benaming der Godheid en de offeranden die zij verlangde, geheel van pas zijn zoodra men de Indiaansche wijze van beschouwing en van opvatting leert verstaan. Dan wordt duidelijk, dat de fout slechts bij Sahagún ligt, die het bericht misschien in een anderen meer begrijpelijken vorm zou hebben gegeven, indien hij die wijze van beschouwing had verstaan.

Men bedenke dus dat het geven van namen, zoowel als de schrijfwijze, bij de Indianen voornamelijk zinnebeeldig is. Zoo beteekent b. v. **het** beeld of woord voor *vos* niet slechts zulk een dier, maar volgens

de omstandigheden drukt men ook op deze manier het abstracte begrip van sluwheid en verstand uit. Op een mensch in toepassing gebracht, bedoelt zulk een beeld of woord, dat de persoon zeer verstandig is. Deze wijze van voorstelling, door beelden, is in het Indiaansch zeer uitgebreid. Slechts wanneer men ze verstaat, krijgt men een begrip van de ware beteekenis. *) Zoo uitgelegd, beteekent Quetzalcoatl de „Goddelijke (coatl), die uitmunt door zijne reinheid, onschuld (quetzal)”. Letterlijk vertaald, luidt de naam eenvoudig Vederslang, hetgeen natuurlijk geen beteekenis heeft. Maar de vederen van den quetzal, een vogel wegens de pracht zijner kleuren goed bekend en zeer gewaardeerd, zijn bij den Indiaan juist het symbool van reinheid en onschuld, de slang daaren tegen dat van goddelijke afkomst. Indien dan slangen als offerande verlangd werden, beteekende dit, dat het volk aan de Godheid goddelijke dingen moest offeren welke deze had voorgeschreven. De beteekenis van den vlinder is niet nauwkeurig bekend, doch in den aard van dat diertje ligt reeds de uitdrukking van het argelooze, het onschuldige, het schoone. Alles tezamen genomen zien wij dus, dat de beschrijving van den godsdienst van Quetzalcoatl, voor zoover die hieruit kan verkregen worden, geheel overeenkomt met het begrip dat wij hebben van het godsdienstige leven van het gunstige tijdperk der Nephieten.

„De bewoners van het Land van Overvloed waren zeer brave lieden, want zij beoefenden de deugd. Leugen was onder hen onbekend. Hun gebruikelijke aanspraak en begroeting was: Mijn heer oudere broeder, of Mijn heer jongere broeder. Inplaats van te zweren, vergenoegden zij zich met te zeggen: Het is waar, zoo is het, het is goed bekend.”

„Het voornaamste voedingsmiddel was het hedendaagsche Indiaansche koren (mais). Zij zaaiden en oogstten de witte soort en ook die van verschillende kleur. Het diende hun tot voedsel en was de grondslag voor hun handelsbedrijf, zooals men met geld doet. Voor hunne kleeding gebruikten zij stoffen, waarop schorpioenen in blauwe kleur geteekent waren. Hun schoenwerk bestond uit blauwe sandalen, met riemen van dezelfde kleur.”

„De bewoners van het Land van Overvloed waren van grooten lichaamsbouw, en hun gestel liet hun toe om veel te loopen en verre afstanden af te leggen. Om die oorzaak hadden zij den bijnaam, „zij die de tanden tegen elkander drukken en een ganschen dag kunnenloopen.”

Al deze gegevens zijn zoo gemakkelijk te begrijpen, dat wij ze niet behoeven te verklaren; zij kunnen echter ruimer gemaakt worden.

Hetgeen over het muntwezen der bewoners van het Land van Overvloed wordt gezegd, stemt nauwkeurig met de berichten van het Boek van Mormon overeen. In het elfde hoofdstuk van het boek Alma

*) Het werk van Sahagún was oorspronkelijk in twee talen geschreven, n.l. in het Mexikaansch beeldschrift, met de overzetting in de taal der Azteken er naast. Hiervan werd dan later de Spaansche vertaling gemaakt. Indien het beeldschrift eenvoudig letterlijk werd overgezet, inplaats van verklaard, werd zoo dus reeds een fout begaan.

wordt ons een tafel gegeven, waaruit blijkt, dat de maatstaf voor de bepaling van alle waarden een zekere hoeveelheid graan was. „Een senum zilver was gelijk eene senine goud, en de prijs van een maat gerst en een maat van alle soorten van graan. . . . Een shiblon is de helft eener senum, daarom was een shiblon de prijs van een halve maat gerst.”

Wat het physische voorkomen der Nephieten betreft, zien wij hier dus, dat zij in dit opzicht zeer verschillend waren van de tegenwoordige Indianen. Het Boek van Mormon leert ons dat zij een schoon menschen-slag waren; zoo zegt Nephi b. v.: „En ik zag den Geest des Heeren, die over de Heidenen was, waardoor zij voorspoedig waren en het land voor hunne inwoning verkregen; en ik zag, dat zij wit waren, en zeer mooi en schoon waren, gelijk mijn volk was, voor het verslagen was.” (1 Nephi 13 : 15).

Zelfs vermocht een tijdsverloop van vele eeuwen niet den nakomelingen der weinige overgebleven Nephieten deze trekken van den voorrang van hun ras te ontrooven, want VEYRIA, een uitmuntend Mexikaansch geschiedschrijver uit de eerste helft der 18de eeuw, zegt daarvan: „De bewoners van het Land van Overvloed waren boven middelbare grootte en konden daarom in latere tijden van de andere inboorlingen gemakkelijk onderscheiden worden. Hunne huidkleur was blank, hun haar dikker dan bij de volken die op hen volgden, ofschoon niet zoo dik als bij de Spanjaarden. Dit is onder de weinigen, die op Tolttekische (Nephietische) afkomst aanspraak maken, nog op te merken.” Wat over het lang-volhouden in het loopen en over hunne onvermoeibaarheid wordt gezegd, herinnert ons onmiddellijk aan den zegen, die op het onderhouden van het Woord der Wijsheid staat. „En alle Heiligen, welke deze woorden zullen ter harte nemen en volbrengen, alsook de geboden gehoorzamen, zullen ontvangen gezondheid in den navel en merg in de beenderen. — En zij zullen loopen en niet moede worden, wandelen en niet uitgeput worden.” (Leer en Verb. 89 : 18, 20). Het is dus zeker, dat de Nephieten een regel of gebod hadden zooals bij ons het Woord der Wijsheid.

„Ook waren zij goede zangers, en zij begeleidden hun zang en hun dans met trommels en ratels. Zij maakten mooie liederen. Zij waren zeer vroom, en waren goede redenaars.”

„Daar zij zeer verstandig en behendig waren, verworven zij door hunne nijverheid weldra rijkdommen, welke zij verklaarden van hunnen God Quetzalcoatl verkregen te hebben. Zij hadden de gewoonte om te zeggen, dat hij, die snel rijk werd, een zoon van die Godheid was.”

Een der uitstekende trekken van dat volk moet zijn geweest de dankbaarheid tegenover God, — m. a. w., zij erkenden de hand Gods in alle dingen. Deze karaktertrek was zoo diep in hun vleesch en bloed doorgedrongen, dat hunne taal hem nog weerspiegelt. De oudste naam

der Godheid in Amerika, (Tlaloc). beteekent in het Hollandsch vertaald, „de Deugd, de Kracht, de Sterkte der aarde.” Men noemde haar zoo om hare eigenschap als krachtverleene Godheid. Elders schrijft de landbouwer zijn goeden oogst in de eerste plaats aan den goeden grond en aan zichzelf toe. Op zijn best zegt hij, dat hij een goed jaar gehad heeft, maar nergens anders vindt men, dat de hand Gods zoo zeer erkend wordt als in het oude Amerika. In andere opzichten is hetzelfde waar. De kennis der verschillende kunsten, alle deugd en wijsheid, werden daar als eene rechtstreeksche gave des Heeren beschouwd. Ongetwijfeld is het volk in al deze opzichten rijkelijk gezegend geweest; het ontving den zegen echter zonder twijfel omdat het naar de verordeningen des Heeren leefde. Nephi, de discipel van Christus, zegt ons: „En het geschiedde, dat er geene twisten en verdeelhdeden meer onder hen waren, en dat een iegelijk rechtvaardig met zijne naasten handelde. En zij hadden alle dingen met elkander gemeen; daarom waren er geene rijken en armen, gebondenen en vrijen, maar zij waren allen vrijgemaakt en deelgenooten van de hemelsche gaven.” (4 Nephi 1 : 2, 3).

Deze zijn in hoofdzaak de gegevens van Sahagún over de Nephieten in hunnen bloeitijd. In het volgende zullen wij hooren, wat hij over de oorzaken en omstandigheden van hunnen ondergang te zeggen heeft.

Der Stern. (Wordt vervolgd).

HOLLANDERS-CONFERENTIE TE SALT LAKE CITY.

„Heusch, meneer, ik zou u aanraden de *Barratt Hall* te gebruiken. Deze zaal is nu reeds overvol, en nog steeds komt er volk.”

Zóó sprak de portier van het Brigham Young Memorial-gebouw op Zondagavond, 7 October 1906, tijdens het bijeenkomen der Hollanders-Conferentie in lokaal 21. Dan maar verhuizen! En weldra waren om en bij 400 Nederlanders en Hollandsch-sprekende Amerikanen gemakkelijk gezeten in de ruime, maar toch o-zoo-gezellige *Barratt*-zaal.

Na het gebruikelijke zingen door aanwezigen en koor — het gebed was gedaan door Ouderling Willem Dalebout — sprak de leider der bijeenkomst, Ouderling Evert Neuteboom, enkele inleidende woorden, en stelde Ouderling Hyrum Hand voor als de eerste spreker. Zeven jaar geleden, zeide deze, heb ik getuigenis van het Evangelie afgelegd in Holland. Heden herhaal ik wat ik toen gezegd heb: het is nog even waar.

Ouderling Jan Meibos Kz., verklaarde, met veel genoegen in den dienst des Heeren gearbeid te hebben, in Zion zoowel als in het Hollandsche Zendingsveld. „En nu”, vervolgde hij, „is mij gelegenheid gegeven om naar mijn vaderland terug te gaan. Maar ook voor U allen is er dagelijks gelegenheid om voor den Heere te werken. Door verschillende sprekers is in den laatsten tijd op maatschappelijke verbeteringen aangedrongen. Die wenken zijn van niet weinig gewicht. Neemt ze ter harte, en de Heere zal u zegenen.”

Ofschoon reeds zes jaren verlopen waren sedert hij in ons vaderland werkzaam was, kon ook Ouderling Brigham G. Thatcher in Hollandsche klanken herhalen wat hij toentertijd getuigd had: dat het Evangelie de kracht Gods tot zaligheid is.

Nu kwam Ouderling W. J. de Brij aan het woord, die een practische aanwending der liefde aantoonde. Ook wees hij op leugenberichten in Nederlandsche bladen omtrent het Mormoonsche volk en hunne leer. Het Apostolisch woord omtrent zaaien en maaien is nog even beteekenisvol.

Door Ouderling Stanley F. Taylor, de volgende spreker, werd de vraag gesteld: Welke aandrang heeft ons saamgebracht? Was het alléén de Hollandsche Conferentie? Neen, dus ging hij voort, het was de Algemeene halfjaarlijksche Conferentie. Wij waren één met het Lichaam, de Kerk. Eén met de duizenden, die dien dag op het Tempelplein gevoed waren met geestelijke spijs, verstrekt door Profeten en woordvoerders van den Allerhoogste.

Na een tusschenzang kwam broeder Pieter W. Stam aan het woord. Vier en dertig jaren geleden had hij in zijne woonplaats, Amsterdam, een getuigenis ontvangen van de echtheid van het werk der laatste dagen. Die getuigenis is nog niet verzwakt.

Ook de zusters-zendingen hadden een vertegenwoordigster onder hen die spraken. Even aarzelde ze, maar toen de leider der vergadering haar beduidde, dat ze Engelsch mocht spreken, kwam zuster F. B. Thatcher op het podium. En tòch sprak ze Hollandsch! „Ik zal geen enkel Engelsch woord spreken, hoor”, klonk het, en daaraan hield zij zich.

President Neuteboom, die iederen spreker tien minuten toegestaan had, hield nog een korte slotrede. Velen die nu als jonge mannen en jonge vrouwen onder zijn gehoor zaten, had hij gekend als Zondagschoolkinderen in Nederland. Hunne ouders hadden de beginselen des Evangelies aan hen geleerd, tengevolge waarvan zij nu hier waren, en nu konden zij, of hun nakroost, als heilgezanten terug gaan naar hun geboorteland.

Dankzegging, door Ouderling Johannes Springer, besloot de Conferentie, die zeer zeker een belangwekkende genoemd mag worden. De stralende gezichten wezen innige vreugde aan wegens het wederzien van oude vrienden en kennissen, en stichting door den Geest des Heeren. De vergadering-zelf getuigde van het feit dat Nederland meer en meer bijdraagt aan het bevolken van Zion. En wij zingen Zion's Zondagschooljeugd na:

Al d'eer aan den Vader, Zijn macht en gezag,
En dank voor Zijn gaven van iederen dag;
Daardoor zijn wij sterk
In 't heilige werk,
Wijl Zion blijft bloeien.

FRANK I. KOOLJMAN.

PRESIDENT BRIGHAM YOUNG.

President Brigham Young was den 1sten Juni 1801 te Whittingham, Vermont, geboren. Zijn vader, John Young, had op 16-jarigen leeftijd onder Generaal George Washington gediend in het leger der Amerikaansche Revolutie. Als lid van een groot gezin werd Brigham geleerd om een nauwgezet zedelijk leven te leiden, maar hij beleed geen geloofsrichting tot hij 21 jaar oud was, toen hij zich bij de Methodisten aansloot, tot welke sekte ook zijne ouders behoorden. Als jongeling verhuisde hij met zijne ouders naar den Staat New-York, en nam deel aan het ontginnen van nieuwe landbouwstreken en ontving hij praktische opleiding, die hem in latere jaren van groot nut was.

In 1830 zag hij voor het eerst het Boek van Mormon. Hij las en geloofde het. Kort daarop werd hem het Evangelie gepredikt en den 14den April 1832 werd hij gedoopt. Denzelfden dag werd hij tot Ouderling verordineerd.

Van dien dag, tot zijnen dood, was Brigham Young een onvermoeid en onbevreesd verdediger van de beginselen van het Evangelie, zooals

opnieuw geopenbaard door middel van den Profeet Joseph Smith. Zijn leven was nauw verbonden met de loopbaan van den profeet en met de geschiedenis der Kerk, en deze korte schets kan zelfs de vele merkwaardige gebeurtenissen waarmede zijn leven vervuld was, niet opnoemen.

Brigham Young bezocht Kirtland in 1832, waar hij den Profeet Joseph Smith voor het eerst zag. Des avonds van denzelfden dag verzocht de Profeet Joseph, Brigham Young, om te bidden. Terwijl hij bad, begon hij in een vreemde taal te spreken. Toen hij het vertrek verlaten had, zeide de profeet: „De tijd zal komen dat Broeder Brigham over deze Kerk zal presideeren.” Door al de moeilijke tijden heen, in Kirtland, Missouri en Illinois, was hij immer werkzaam, den profeet getrouw, en altijd gereed om hem en de beginselen die hij leerde, te verdedigen. Toen het eerste koor der Twaalf Apostelen den 14en Februari 1835 georganiseerd werd, was hij een van het getal. In 1840 landde hij met andere der Apostelen in Engeland aan om het Evangelie te prediken. Den 14den April 1840 was een meerderheid der Apostelen in Engeland vergaderd en werd Brigham Young eenstemmig tot President der Apostelen gekozen. In de maand Mei werd de *Millennial Star* voor het eerst uitgegeven. Toen hij te Nauvoo terugkeerde, werd hij door den Profeet en de andere broederen hartelijk verwelkomd.

Na het martelaarschap van Joseph en Hyrum ontstond er eenige verwarring, betreffende wie de leiding van de Kerk in handen moest hebben. In eene vergadering, den 8sten Augustus 1844 te Nauvoo gehouden, sprak Brigham Young, als President van de Twaalf Apostelen. Bij deze gelegenheid rustte de geest van den verstorven profeet zoo machtig op Brigham, dat al de Heiligen overtuigd werden dat de Twaalf Apostelen met hun President, de ware autoriteit was, die de Kerk moest leiden. Van dat oogenblik aan was President Young de aanvoerende geest. Hij organiseerde het volk voor den langen tocht naar het Westen, waarheen hij zelf de Pioniers leidde. In het Rotsengebergte maakte hij de plannen voor het aanleggen van steden en irrigatiekanalen. Den 5den December 1847 werd hij tot President van de Kerk gekozen. De President der Vereenigde Staten stelde hem ook aan als eerste Gouverneur van Utah en Opzichter der Indiaansche belangen.

De naam van Brigham Young is over de heele wereld bekend. Zijn faam als een leidsman onder de menschen, als een aanlegger van koloniën en stichter van een grooten Staat, wordt overal erkend; maar zijne goedheid, zijne oprechtheid, zijn geestelijke aard en verfijnde begrippen, zijne inspireerende, profetische en ziel-winnende eigenschappen waren meer in het bijzonder bekend aan hen die hem van nabij kenden. Hij was een der groote mannen der 19de eeuw.

DESTER.

Nederlandsch Orgaan van de Heiligen der laatste Dagen.

Redactie: ALEX NIBLEY.

—:—

Assistent: PAUL ROELOFS.

WIJKVERGADERINGEN.

Al de Conferentie-Presidenten, Gemeente-Presidenten en Zendingen die in eenig deel van de Ned.-Belg. Zending de leiding hebben, worden hiermede verzocht, tot een deel van het werk hunner afdeelingen voor dezen winter te nemen het houden van Wijkvergaderingen.

Het is ons verlangen, dat dit punt de volle aandacht der Zendingen zal ontvangen, zoodat deze vergaderingen, volgens de grootte der Vertakkingen, van eenmaal in iedere twee weken tot tweemaal per week kunnen plaats vinden.

Een groot en belangrijk werk kan, zooals de ondervinding geleerd heeft, door wijkvergaderingen gedaan worden, en wij hopen ernstig dat de lokale priesterschap en de leden van hunne zijde met de Zendingen getrouw en van harte zullen samenwerken tot den goeden uitslag dezer onderneming. De Broeders en Zusters worden uitgenoodigd om hunne huizen tot het houden dezer vergaderingen open te stellen, en wanneer zij met den Zending eene vergadering belegd hebben, hunne familieleden, vrienden, kennissen en bureu uit te noodigen om die bij te wonen. Van gelegenheden, door vrienden of onderzoekers aangeboden om zulke bijeenkomsten ten hunnent te houden, zal eveneens gaarne gebruik gemaakt worden.

Voor het houden eener wijkvergadering kan de Broeder Zending de hulp van leden der lokale priesterschap inroepen. Ook behoort voor den zang gezorgd te worden, zoodat er genoeg liederboeken zullen aanwezig zijn, en er personen zullen zijn die kunnen voorgaan in het zingen, terwijl een voldoende aantal traktaten en boekjes over de eerste beginselen van het Evangelie moet beschikbaar zijn om belangstellenden er mede te voorzien.

Wij gevoelen, dat zij, die zich tot instrumenten zullen stellen voor de uitbreiding van het Koninkrijk Gods en hunne woning daartoe willen openen, door hunnen Hemelschen Vader voor hunne bereidwilligheid en toewijding aan Zijne belangen rijkelijk zullen gezegend worden.

Wij bidden Gods zegen op dit werk, en hopen dat het direct en indirect veel goede vruchten zal opleveren.

Uw Broeder,
ALEX NIBLEY, *President.*

ALGEMEENE CONFERENTIE TE SALT LAKE CITY.

De algemeene Conferentie van de Kerk werd gehouden 5, 6 en 7 October. Groote menigten kwamen uit alle deelen van Zion te zamen, en de Geest des Heeren was in ruime mate vertegenwoordigd en openbaarde zich in de opwekkende woorden der verschillende sprekers. President Joseph F. Smith nam de leiding in de vergaderingen van den grooten Tabernakel. In de eerste vergadering gaf Pres. Smith eene beschrijving van zijne reis, kortelings naar Europa gemaakt, en waarvan wij hier eenige paragraphen laten volgen. Ook geven wij verder eenige woorden weer van sommige der andere sprekers. Een breedvoeriger verslag laat de beperkte ruimte van dit tijdschrift niet toe.

. „Den 7den Augustus landden wij te Antwerpen, en bezochten de stad Rotterdam, en den volgenden dag Amsterdam. Hier hielden wij eene vergadering met de Heiligen en vonden er een levende vertakking van de Kerk. Wij hadden het genoegen om de jonge mannen te ontmoeten, die van Zion zijn uitgegaan om het Evangelie aan dat volk te verkondigen, en daar sommige hunner ouders hier wellicht tegenwoordig zijn, wensch ik te zeggen dat zij groote reden hebben om op hunne zonen trots te zijn. Van Amsterdam keerden wij terug naar Rotterdam en hielden wederom eene groote vergadering met ons volk, de Heiligen der laatste Dagen, en eenige vreemdelingen en vrienden die genoodigd waren. Wij hadden een zeer goede bijeenkomst. Wij vonden ook hier eene bloeiende gemeente van de Kerk, en de Ouderlingen, allen jonge mannen, die werkzaam, ondernemend, getrouw, deugdzaam en edel zijn, doen alles wat in hunne macht is, om door voorbeeld, zoowel als voorschrift, het woord der waarheid onder het volk te verspreiden.

„Den 18den September bereikten wij New-York wederom, en maakten wij haastig toebereidselen om Vermont, de geboorteplaats van den Profeet Joseph Smith, te bezoeken, waar wij ons twee dagen ophielden. Wij vonden dat er onder de directie van Broeder Junius F. Wells goede vorderingen waren gemaakt. De tuin om de gedenknaald was mooi aangelegd, en het woonhuis bijna voltooid, en alles zag er aantrekkelijk uit. Vele personen die den 23sten December de inwijdings-ceremoniën hadden bijgewoond, vereerden ons met een bezoek. Hunne bede was: „Neemt Mr. Wells niet uit ons midden weg.” Wij hebben ook het bosch bezocht, waar Joseph in zijne jeugd in het gebed ging en de eerste openbaring des Hemels in de laatste bedeeling van het Evangelie werd gegeven. Te zeggen, dat het bezoeken van zulke plaatsen geen ernstige gedachten en eigenaardige gevoelens inspireeren — ten minste in mijnen boezem — zou niet waar zijn. Wij bezochten Kirtland en vonden er een klein verstrooid dorp met 1200 tot 1500 inwoners. De tempel staat daar nog, als een monument der opoffering van dit arme,

doch kloeke, trouwhartige volk. Zij, in wiens bezit hij nu is, verstaan maar weinig van het doel en de reden, waarom de tempelen Gode gebouwd worden. Zij verwerpen die beginselen, en gebruiken het gebouw nu eenvoudig voor gewone vergaderingen en Zondagschool. Zoolang de tempel ook slechts voor dat doel wordt gebruikt, hebben wij geen reden om te klagen; en wij klagen ook niet, wij zijn daar over heen, wij zijn daar boven uit gewassen. Wij hebben hem nu niet meer noodig, daar de Heere ons een beteren en grooteren weg getoond heeft; en voor zoover het mij betreft, gun ik hun het bezit van het gebouw volkomen, hoewel de wijze waarop zij er van in het bezit kwamen mij uiterst verdacht voorkomt Daarna reisden wij naar Carthage, het tooneel van het martelaarschap. Ik verlangde die plaats te zien, daar ik er nooit te voren geweest was. Ik zal niet trachten om uit te drukken, hoe ik mij op die plek gevoelde. Te Nauvoo vonden wij, dat het volk zeer vriendelijk jegens ons gezind was; allen schenen verblijd te zijn, ons te zien, en wij waren zeer voldaan over de stemming, die wij in deze eenmaal heilige plaats aantroffen."

Onder de vermaningen en leeringen welke President Smith verder gaf, waren deze woorden: „Ik kan u zeggen, dat de man die aan Zion en aan de belangen van haar volk niet trouw is, zich straks zal buitengesloten vinden, en dat hij in een ellendigen toestand zal zijn. De man die aan het Koninkrijk Gods en aan dit volk trouw is, en zich onbesmet houdt van de wereld, zal door God aangenomen worden; hij zal door God ondersteund en versterkt worden en zal voorspoedig zijn in het land, hetzij dat hij zijne vrijheid geniet, of in eene gevangenisel geworpen wordt."

(Wordt vervolgd).

EEN SERENADE TER EERE VAN PRESIDENT JOSEPH F. SMITH.

Toen President Joseph F. Smith van zijne reis naar Europa te Salt Lake City was teruggekeerd, begaf het tabernakel-koor zich, nadat het op Donderdagavond de gewone zangoefening gehouden had, naar de woning van den President, het Bee-Hive-House („Huis van den Bijenkorf"), en bracht hem, geschaard op het gras voor het huis, een serenade ter eere van zijne veilige terugkomst. Drie mooie stukken werden gezonden, getiteld: „Getrouw aan het geloof", „Meester, de Storm woedt", en „Dat de Bergen van vreugde juichen", (Let the Mountains shout for joy).

KAN EEN MENSCH DIE HET „WOORD DER WIJSHEID” NIET ONDERHOUDT, ZALIG WORDEN?”

Tegenover deze vraag kan een andere gesteld worden, namelijk: Hoe zal iemand zalig worden? De Schrift zegt: „Uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof.” (Ef. 2 : 8). „Het geloof, indien het de werken niet heeft, is bij zichzelf dood.” (Jak. 2 : 17). „Niet een iegelijk die tot Mij zegt: Heere, Heere! zal ingaan in het koninkrijk der hemelen, maar die daar doet den wil Mijns Vaders, die in de hemelen is.” (Matth. 7 : 21). Jezus zeide ook: „Indien gij Mij liefhebt, zoo BEWAART Mijne geboden.” (Joh. 14 : 15) en „de mensch zal bij brood alleen niet leven, maar bij ALLE woord, dat door den mond Gods uitgaat.” (Matth. 4 : 4).

Het Evangelie is ver-reikend, maar de Schrift geeft in duidelijke woorden te kennen op welke wijze de menschen zullen kunnen zalig worden; wij lezen dat God niet wil „dat eenigen verloren gaan, maar dat zij allen tot bekeering komen.” (2 Petr. 3 : 9). Maar niemand zal zalig worden; die zich niet bekeert. Zij die ongehoorzaam waren aan het Woord van God, dat hun door den Profeet Noach was gegeven, moesten hunne ongehoorzaamheid duur betalen, want zij werden voor een tijdperk van omtrent 2400 jaren in eene gevangenis besloten, of tot na de kruisiging van Christus, die tot hen gegaan is om hun verlossing te brengen (zie 1 Petr. 3 : 18—20). Zij die op het Woord van God, dat door Zijne profeten in onze dagen wordt gegeven, geen acht geven, zullen eveneens voor hunne ongehoorzaamheid gestraft worden, en zullen niet kunnen zalig worden tot zij den Heere leeren gehoorzamen en AL Zijne geboden leeren onderhouden. Christus is „allen, die Hem gehoorzaam zijn, eene oorzaak der eeuwige zaligheid geworden.” (Hebr. 5 : 9).

Pres. Joseph F. Smith zeide, 23 Augustus, in eene predikatie te Londen: „Ik wil u zeggen, dat er zonder bekeering geene zaligheid is te ontvangen; zonder bekeering wordt geen vergiffenis ontvangen. God zal uwe zonden niet vergeven, noch u van uwe zonden reinigen, tenzij gij de vergiffenis der zonden waardig zijt.” De Profeten die in onze dagen ons het Woord van God geven, leeren ons wat Gods wil is met betrekking tot het „Woord der Wijsheid”, en indien wij dat gebod overtreden, zondigen wij. Niemand kan in zonde zalig worden, en „Wie dan weet goed te doen, en niet doet, dien is het zonde. (Jak. 4 : 17.)

Te Mesa, in den Staat Arizona, Ver. St., bevindt zich eene Lama-nietische Vertakking van de Kerk, de Papago Gemeente. Den 16den September werd aldaar eene Conferentie gehouden. Het gebouw was meer dan gevuld. De Lamanieten, die leden van de Kerk zijn, worden beschreven als bijzonder getrouw in het bijwonen hunner vergaderingen, en velen getuigen van wonderbare zegeningen.

CORRESPONDENTIE.

Wij ontleenen aan een brief van Bisschop Roscoe W. Eardley, den 12den October uit Salt Lake City geschreven:

„Het is nu vijf jaren geleden, sedert ik Holland vaarwel zegde. Toen ik tehuis aankwam, zeiden sommigen van de broederen, dat zij mij juist zooveel tijd zouden gunnen om mijzelven reisvaardig te maken voor eene tweede zending, en ik zelf dacht toen ook dat ik liefst moest trachten om na verloop van een half dozijn jaren weder terug te gaan, want ik houd veel van zendingswerk. . . . Maar ik heb nu alle hoop van nog eene zending in den vreemde te vervullen, opgegeven — ten minste voor een goed aantal jaren. Gedurende de vijf jaren, dat ik terug ben, zijn er werkelijk tijden geweest, dat de oude zendingsgeest mij in beslag nam, maar hij schijnt mij nu verlaten te hebben — zeker doordien mijn priesterschap veranderd is.

„Niettemin denk ik menigmaal aan de Heiligen die zoo goed en vriendelijk voor mij waren, en niet alleen voor mij maar voor al de Zendingen toen ik in Holland was, en ik bid God om hen te zegenen, alsook het land waarin zij wonen en de Zendingen die er arbeiden, opdat zij er in mogen slagen de oprechten van harte te vinden en tot eene kennis der waarheid te brengen. Ik kan niet terugkomen om u te helpen, maar ik verzeker u van mijne belangstelling, mijn geloof en mijne gebeden, en indien er iets is dat ik van deze zijde kan doen om het werk in het zendingsveld te helpen, wensch ik dat te doen, en gij moogt ook niet aarzelen om er mij om te vragen.”

Uit een schrijven van Ouderling Jan Meibos Kzn., die eenige jaren geleden eene zending in Nederland vervuld heeft en bereid staat om terug te komen, ontnemen wij (datum 12 October, Salt Lake City):

„Ik ben haast besloten om met een gezelschap Zendingen den 28 November te vertrekken. Dat is een weinig vroeger dan ik eerst gerekend had, en zal mij hoogst waarschijnlijk juist vóór Kerstmis in uw midden zien. . . . Wij hebben hier eene heerlijke Algemeene Conferentie gehad, de beste die wij tot nog toe gehad hebben, geloof ik. Wij hebben een Zendings-reünie gehad, en een voor de heiligen; wij hadden een zeer goede vergadering met hen in de „Barratt-Hall”. Met de heiligen gaat het in het algemeen goed, en de meesten hebben den geest van het Evangelie”.

Broeder Maarten Dalebout, van Ogden City, Utah, zendt ons den naam van een nieuwen intekenaar op de „Ster”, en voegt er bij: „Indien er geen verhindering voorkomt, zal ik den 28sten November deze stad verlaten, om eene zending in Nederland te vervullen.”

DE ONDERLINGE-ONTWIKKELINGSVEREENIGINGEN.

Onderwerp voor Woensdag 7 November of Donderdag 8 November.

HET 3DE ARTIKEL DES GELOOFS.

1ste Lezing: Het Verlossingswerk. (Tot paragraaf 18 van Lecture 4, Dr. Talmage's *Articles of Faith*).

2de Lezing: De Omvang van het Verlossingswerk, en het overige van Lecture 4.

Onderwerp voor Woensdag 14 November of Donderdag 15 November:

HET 4DE ARTIKEL DES GELOOFS.

1ste Lezing: Geloof.

2de Lezing: Bekeering. } Lecture 5, Talmage's *Articles of Faith*.

DE ZENDING ELDERS.

Verscheidene der Apostelen en Eerste Presidenten der Zeventigers zijn geroepen geworden om de verschillende Zendingen in de Vereenigde Staten te bezoeken en Conferentiën bij te wonen, de Gemeenten op te bouwen, en de zaken van de Kerk te regelen. Dit werk zal zich uitstrekken over verscheidene maanden.

Ouderling Nephi M. Perkins, President van de Indiana Conferentie, is in de vorige maand op zending gestorven, in den Staat Indiana. (Ver. Staten).

In Toronto, Canada, en omstreken, is het werk onlangs geopend, en is den 23sten September j.l. eene goede Conferentie gehouden, de eerste sedert de opening der zending aldaar.

Te Jay, Kansas (Ver. St.) werd het zendingswerk begonnen in 1901, en werden ook in dat jaar de eerste leden gedoopt. De pogingen zijn vruchtbaar geweest, en hoewel Jay eene betrekkelijk kleine plaats is, bestaat er nu eene gemeente van omtrent 80 broeders en zusters.

De Kerk heeft te Liverpool een ruim gebouw aangekocht, dat geheel geschikt zal zijn voor een nieuw hoofdkantoor van de Europeesche Zending. Er is genoeg grond bij, om er een kerkgebouw op te richten, zoodra dit noodig zal zijn. Op het gekochte eigendom staat ook nog een ander gebouw, dat voldoende plaats zal verschaffen voor een drukkerij van de Kerk. President Joseph F. Smith heeft tijdens zijn bezoek in Europa een paar maanden geleden, de plaats bezichtigd, was er zeer mede tevreden, en heeft toestemming gegeven tot het aanwerven er van.

UIT DE ZENDING.

Pres. Geo Reynolds schrijft uit Salt Lake City, datum 1 October: „De groote toename in het werk door de Zendingen der Nederlandsch-Belgische Zending gedurende de maand Augustus gedaan, is zeer aanmoedigend en geeft den Presideerende-Autoriteiten groote voldoening.”

Pres. Grant schrijft, 20 October: „Uw verslag voor September is goed. Ik ben er zeer mede tevreden, en bid God dat Hij moge voortgaan met u en uwe medearbeiders te zegenen.”

Ouderling Fred. W. Hodgson schrijft uit Verviers, onder datum van 1 Oct.: „Wij hadden gisterenavond een zeer goede vergadering. Er waren 16 vreemdelingen aanwezig, en wij hebben meer stoelen en gezangboeken noodig. Sommige vrienden stellen ook belang in onze Donderdagavond-vergaderingen. Acht hunner waren verleden Donderdag tegenwoordig.

Ouderling Le Roy G. Pickering schrijft onder datum 20 Oct. uit Brussel, waarheen hij in de maand October is overgeplaatst uit Luik: „Hoewel ik eerst sedert een week te Brussel ben, bevalt mij de stad reeds zeer goed. Sedert ik naar Belgie gekomen ben, heb ik nooit een betere week gehad. Verleden Zondag hadden wij een goede vergadering..... Er waren omtrent 15 belangstellende onderzoekers aanwezig.... Gisteren hadden Broeder Rossiter en ik een interessant onderhoud met een Catholieken priester. Hij zeide dat hij ook Bijbels verspreide, en dat het hun niet verboden was den Catholieken Bijbel te lezen, maar alleen den Protestantschen..... Hij erkende ten slotte, dat hij geen volmacht bezat, maar slechts een verlangen om te prediken.”
DE „CATHOLIEKE” BIJBEL.

Naar aanleiding van deze mededeeling, en ten voordeele van de broeders en zusters, of zendingen, die bij hunne Catholieke vrienden met den Protestantschen Bijbel geen ingang vinden, zij gezegd, dat vóór ons ligt eene Catholieke Bijbelvertaling in de Hollandsche taal, die ten minste even duidelijk en waarheidsgetrouw schijnt te zijn als de Protestantsche. Deze Catholieke vertaling is in 1894 te Brussel uitgegeven door P. Weissenbruch, Drukker des Konings, 45, Priemstraat, waar ongetwijfeld nog exemplaren kunnen betrokken worden, en welke vertaling naast het titelblad certificaten van getrouwe overzetting en aanbeveling draagt.

De Broederen te Dordrecht melden, dat zij Zondag 14 October 15 belangstellende vreemdelingen in hunne vergadering hadden. Te Utrecht waren Donderdagavond 17 onderzoekers in de vergadering aanwezig. Zondagavond woonden in laatstgenoemde plaats 26 vreemdelingen de vergadering bij; alle plaatsen waren bezet, en de Zendingen moesten hun eigen viertal op drie stoelen verdeelen; zij gaven

Pres. Nibley en Pres. Openshaw, die hunne vertakking dien dag een bezoek brachten, bericht mede dat zij verwachtten den volgenden dag, Maandag, of des Dinsdags 9 of 10 personen te doopen. Deze toenemende belangstelling, die in vele deelen der Zending wakker is geworden, is ook te Rotterdam waar te nemen, waar de meeste vergaderingen door een goed aantal vreemdelingen en ernstige onderzoekers wordt bijgewoond.

ONTSLAGEN.

22 October. — Ouderling REINDEERT SCHOUTEN is eervol van zijne werkzaamheden in de Ned.-Belg. Zending ontslagen. Hij arriveerde, 17 Maart 1904 in de Zending, en heeft de eerste 14 maanden in de Arnhemsche, 9 maanden in de Groninger, en de overige 8 maanden in de Amsterdamsche Conferentie gearbeid.

22 October. — Ouderling HENRY NOORDA is eervol van zijne zending ontslagen. Hij arriveerde den 10den April 1904 in het Ned.-Belg. Zendingsveld, en werd in de Rotterdamsche Conferentie geplaatst, waar hij een jaar arbeide. Gedurende den overigen tijd zijner zending heeft hij in de Arnhemsche Conferentie gewerkt.

AANGEKOMEN.

Ons leger Zendelingen werd verleden Zaterdagavond 8 uur vergroot door de aankomst in het zendingsveld van Alexander Y. Roelofs. Deze jongeling komt om zijn vader bij te staan in het klaarmaken van de nieuwe Hollandsche liederenboeken, maar zijne longen zijn te sterk voor dat werk. Hij zal echter geroepen worden om het Rotterdamsche Zangkoor te leiden en op de straat te prediken. Moeder en baby zijn welvarend, maar de vader verbeeldt zich in een luchtschip gezeten, en vindt het moeilijk om de aarde te bewandelen.

A. N.

I N H O U D :

Eene beschrijving der Nephieten uit niet-Mormoonsche bron	Blz. 321	Kan een mensch die het „Woord der Wijsheid” niet onderhoudt, zalig worden	Blz. 332
Hollanders-Conferentie te Salt Lake City	„ 325	Correspondentie	„ 333
President Brigham Young	„ 327	De onderlinge Ontwikkelingsvereenigingen	„ 334
Wijkvergaderingen	„ 329	De Zending elders	„ 334
Algemeene Conferentie te Salt Lake City	„ 330	Uit de Zending	„ 335
Een Serenade ter eere van Pres. Joseph F. Smith	„ 331	De „Catholieke Bijbel”	„ 335
		Ontslagen	„ 336
		Aangekomen	„ 336

Uitgave van ALEX NIBLEY, Boezemsingel 116, Rotterdam.
Verkrijgbaar in alle vertakkingen der Zending in Nederland.

Abonnementsprijs per jaar:

Nederland f 1.80, België fr. 4.50, Buitenland f 2.50, Amerika \$ 1.00.

Per exemplaar 10 cent.